

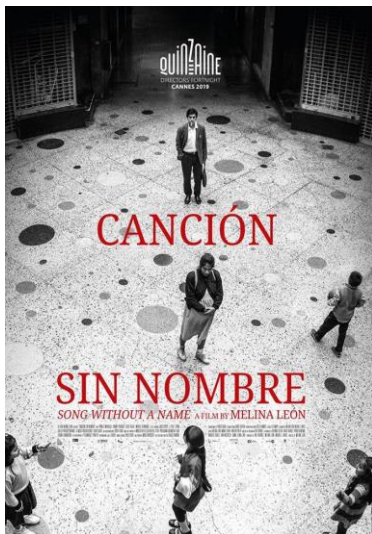


Canción sin nombre

Direcció: **Melina León**

Països: Perú, Espanya, EUA, Xile (2019)

Cinema llatinoamericà FET PER DONES



Fitxa tècnica

Guió Melina León, Michael J. White **Fotografia** Inti Briones (B&W) **Música** Pauchi Sasaki **Interpretació** Pamela Mendoza, Tommy Párraga, Lucio Rojas **Durada** 97 min **Gènere** Drama **Llengües** Quítxua i espanyol

Sinopsi

Aquesta pel·lícula basada en fets reals, ens situa al Perú de la dictadura a la dècada de 1980. Seguim la història de Georgina Condori (Pamela Mendoza), una dona indígena que el seu fill acabat de néixer desapareix misteriosament a la mateixa clínica on ha donat a llum. Enmig del caos polític que viu el país, el jove periodista de Lima Pedro Campos (Tommy Párraga) pren al seu càrrec la investigació i emprèn al costat d'ella la desesperada recerca. (sensacine.com)

Crítica

18/05/2019 - CANES 2019: La cinta amb tocs de cinema negre de Melina León explica la història d'una mare que busca el seu fill segrestat al Perú dels anys 80

Perú, 1988. Els crèdits inicials de *Canción sin nombre* de **Melina León**, que debuta a la Quinzena dels Realitzadors de Canes, mostren titulars de diaris que adverteixen del conflicte polític, d'una economia fora de control i de la creixent amenaça marxista del violent grup Sendero Luminoso. Aquest capítol fosc de la història del Perú està d'actualitat a causa de la mort de l'expresident **Alan García Pérez**, que es va suïcidar d'un tret quan la policia anava a arrestar-lo per casos de corrupció que van tenir lloc durant el seu segon govern, del 2006 al 2011.

Aquesta pel·lícula forma part d'una onada de pel·lícules llatinoamericanes que revisen les dictadures recents, on els artistes intenten lluitar contra els abusos de poder comesos per les autoritats i la desaparició de ciutadans a tot el continent. *Canción sin nombre* és una de les més el·líptiques i amb més estil del grup, encara que de vegades és una mica imprecisa, per això convé conèixer una mica la història del Perú abans de veure-la.

La protagonista és una dona embarassada anomenada **Georgina Condori** (una excel·lent **Pamela Mendoza**), una jove indígena dels Andes que acaba de mudar-se a Lima amb el seu marit, Leo (**Lucio Rojas**). Tots dos arriben a una clínica que els ofereix assistència mèdica gratuïta en el part; una oferta massa bona per ser real. El seu fill acabat de néixer és segrestat i la pel·lícula se centra en els intents de la Georgina per recuperar-lo. El problema és que les autoritats no hi mostren interès i semblen ser còmplices de l'activitat criminal.

La seva recerca la porta fins a l'única persona que intenta ajudar-la: Pedro Campos, un periodista discret i inconformista que inicia una investigació. Se suggereix que Campos sent afinitat pels forasters perquè ell també porta una doble vida que, si surt a la llum, l'obligarà a enfrontar-se a la ira de les autoritats.

La pel·lícula està dedicada a **Ismael León**, el pare de la directora, que el 1981 va fundar un dels diaris més importants del país, *La República*, que va publicar el primer titular sobre el tràfic de nens i va participar en la investigació que va revelar la història dels nens venuts a parelles nord-americanes i europees. La pel·lícula segueix la tradició de pel·lícules nord-americanes com ara *Spotlight* o *Todos los hombres del presidente*, que mostren com el periodisme pot ajudar a combatre la corrupció del govern.

El cinematògraf **Inti Briones** ha gravat la pel·lícula en blanc i negre, i en format 4: 3, una elecció de la directora per reflectir tant la televisió com els diaris de l'època. L'estètica també dona a la pel·lícula un aspecte de cinema negre que encaixa amb les investigacions kafkianes, que acaben en mort o en llargs i sinuosos camins cap enlloc. És una pel·lícula sobre com és de difícil superar els obstacles de la burocràcia quan ets pobre i no tens dret a vot. Com en moltes pel·lícules de cinema negre, no tot té sentit, ja que mostra el món i el que hi passa, en comptes d'explicar la història en clau periodística. És un debut meravellós i una forta candidata a la Càmera d'Or.